І знову цілу ніч верзлося:
біжу зацькований, мов звір,
і слід кривавиться на росах,
і піт рудий туманить зір.

І знову бачу світ багряно.
За мною полум’я і дим,
гаряча заграва над станом,
безправ’я над добром моїм.

І знов в ганьбі стріваю ранок,
і ліс мені, мов звірю кліть.
Та прийде день мій невблаганно,
ще мить, ще мить!..